

Ana (Tirat)

Oyunun Adı: Cesaret Ana ve Çocukları

Yazar: Bertolt Brecht

Çeviren: Ayşe Selen

ANA – Yazık oldu komutana... yirmi iki çift çorap... kaza diyor herkes. Sis sebep olmuş. Komutan alaylardan birine, "ileri", diye bağırdıktan sonra atını geriye doğru mahmuzlamış. Ancak sis dolayısıyla şaşırıp cepheye dalmış. Ve kurşun yemiş... Kala kala dört fener kalmış... Ve kurşunu yemiş. (Arkadan bir ıslık sesi işitilir. Cenaze töreninden kaçan erleri görür. Tezgaha girer) Ayıp, ayıp, komutanın cenaze töreninden kaçılır mı? Yağmurdan kaçıyorlar. Üniformanız ıslanır tabii. Söylentiye göre, cenazede çan çalmak istemişler, ama sağken onun emriyle kiliseler kapandığı için zavallı komutan mezara indirilirken çan sesi duyulmayacak. Büsbütün garip gitmesin diye üç pare top atacaklar... (İçki isteyen askerlere) İçki istiyorsanız paraları sökölün önce. Yoo... çamurlu çizmelerle çadırıma giremezsiniz! Yağmur yağsa da yağmasa da dışarı da zıkkımlanacaksınız. Yalnız subayları içeri bırakıyorum. Komutan son zamanlarda epey sıkıntı çekmiş, maaş ödeyemediği için. İkinci Alay'da karışıklık çıkmış. "Din uğruna savaşıyoruz, para isteyemezsiniz" diye kestirip atmış. (Cenaze marşı duyulur) Acırım böyle komutanlara, imparatorlara. Belki de ileride kendilerinden bahsettirecek heykellerini diktirecek şöyle özel bir şey yapmak isterlerdi; örneğin dünyanın fethi gibi, bu bir komutan için yüce idealdir, zaten başka bir şeyi de beceremezler. Kısacası, kıcı çatlayıncaya kadar çalışır, didinir, ondan sonra da, hayatta bir bardak biradan ya da iki laklaktan daha yüce bir ideali olmayan aşağılık halk gelip yaptıklarının içine eder. Onların bütün güzel planları, yöneticilerin basitlikleri yüzünden hep berbat olmuştur. Çünkü, imparatorlar hiçbir şeyi kendi başlarına yapamazlar. Halkın ve askerlerinin desteğine muhtaçtırlar. Haklı değil miyim? Savaş bitecek mi dersiniz? Laf olsun diye sormuyorum, hani ucuz mal var da, alıp depoya koysak mı diye soruyorum. Ama savaş biterse, onları atmaktan başka çare kalmaz.